



شکست آمریکا در ویتنام

عقب نشینی ای که به پذیرش شکست و پایان جنگ تعبیر شد

بشتابند. اما عده‌ای از نیروهای FNL مانع حرکت آنان شدند و دیگر اعضای این گروه به سوی Pleiku حرکت کردند. Thieu ناگهان متوجه شد مراکز استان‌های Pleiku و Kontonm بسیار حساس هستند. با قطع ارتباط راه‌های اصلی ۱۴ و ۱۹ با خارج، نیروهای انقلابی اطراف این شهرها گرد آمدند. Thieu اظهار می‌دارد تنها شیوه‌ای که مانع از قتل عام نیروهای آنان می‌شد آن بود که به سوی مناطق ساحلی عقب‌نشینی کنند. Thieu کنگره آمریکا را متوجه این نکته ساخت. و از آنان خواست متوجه وخامت اوضاع شوند و بدین ترتیب به کمک نظامی بیشتری که رئیس‌جمهور Ford Gerald خواهان آن بود رای دهند.

مورخان معتقدند دستوری که در ۱۴ مارس به ژنرال Pham van phu، فرمانده دومین منطقه نظامی داده شد مبنی بر آن که ظرف ۷ ساعت از Pleiku و Koentoum خارج شود، بی‌شک چون حکمی برای زنده ماندن او بشمار می‌رفت.

فرماندهان ارتش بدلیل فقدان فشار نظامی آشکار بر این مراکز استانی از تهدیدی ناشناخته به وحشت افتادند و حتی به سربازان اطلاع ندادند که در حال ترک Pleiku و Koentoum هستند. از آنجا که مردم به تجربه دریافته

بودند به محض آنکه سربازان دولتی بروند منطقه بمباران خواهد شد. راه ساحل را در پیش گرفتند.

سرهنگ کوهستانی از ارتش ویتنام جنوبی زمانیکه پی بردند از آنها خواسته شده منطقه را ترک کنند دست به شورش زدند و با حمله به سربازان و مردم در حال فرار قربانیان زیادی بر جای گذاشتند.

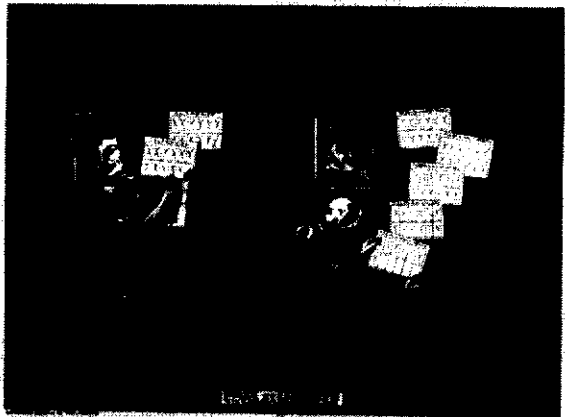
آنچه که یک عقب‌نشینی راهکاری محسوب می‌شد به یک فرار استراتژیک تبدیل گردید. سربازان که نمی‌توانستند درک کنند چرا Thieu که مدام از جنگیدن تا لحظه آخر صحبت می‌کرد، از آنان خواسته بدون مبارزه محل را ترک کنند، این شایعه را باور کردند که فرمانده آنان پیمانی محرمانه با رقیب منعقد ساخته و تخلیه محل نیز قسمتی از این تلاش بشمار می‌رود.

کسانی که این شایعه را باور



پایین رفتن به زیر ارتفاع ۴۰۰۰ متر بخاطر برخورد با موشک‌های SA-۶ اشتبهاً ستاد فرماندهی را بمباران کردند.

اعضای لشکر ۲۳ ویتنام جنوبی که اطراف Pleiku مستقر بودند دستوری دریافت داشتند مبنی بر آنکه به یاری Ban Me Thout



شاید انتقادات زیادی که درباره شکست آمریکا در جنوب ویتنام مطرح است به خلبان کارآزموده آمریکایی Ken Healy باز گردد که بقیه ارتش nankin kuomintang detientsinde و moukden را پیاده کرده و فرمان هوایی که با لگد کردن زنان و کودکان ویتنامی که با لگد کردن زنان و کودکان قصد داشتند از شهر خارج شوند، به یاد سخنانی افتاد که به او گفته بودند این دقیقاً پاسخ به آن چیزی است که در چین رخ داد.

از رئیس‌جمهور ویتنام جنوبی Vanthiek - Nguyen با ماشین جنگی قدرتمند و ۱۱۰۰۰۰ سربازش مانند رژیم فاشیست و فاسد Chek - Tchang Kail فقط اسکلتی باقی مانده بود که از بیرون پوسیده بود. کافی بود نیروهای انقلابی به ویتنام مرکزی برسند تا این اسکلت ناگهان مانند Kuomintang در سال ۱۹۴۹ فروریزد.

در اولین ساعات صبح دهم مارس ۱۹۷۵ نیروهای جبهه ملی آزادی (FNL) وارد Ban Me Thuot مرکز استان Darlac شدند و تقریباً بدون شلیک گلوله‌ای توانستند پایگاه‌های اصلی نظامی را تصرف کنند. به نظر می‌رسید فرمانده محلی که خواهان بمباران هوایی نیروهای انقلابی بود زیر بمباران جان سپرده باشد

چرا که خلبانان ویتنامی که از ترس

